

השם הקדוש. וכאשר התגלגלו האותיות והיו מסובכות לברא. אמר הקדוש ברוך הוא: די יסתים ביו"ד. נשארה אות ט' לבדה) באותו מקום תלויה באויר. כיון שאמר הקדוש ברוך הוא שיסתים באות יו"ד, נשארה אות טי"ת בלבדה תלויה באויר על גבי אותו מקום. טי"ת היא אות של אור החיים. ולכן מי שרואה טי"ת בחלומו, סימן טוב הוא לו וחיים נתקנו לו. ולכן, משום שהיתה ט' תלויה על אותו מקום, לא שולט בו המות.

בשרצה הקדוש ברוך הוא להעמיד עולם, זרק צרור אחד לתוך המים חקוק בסוד של ע"ב (של כ"ב) אותיות, ומשם התחיל ללכת אותו צרור, ולא מצא מקום לעמד בו פרט הארץ הקדושה (בבית המקדש), והמים היו הולכים אחריו, עד שהגיע אותו צרור פחת המזבח, ושם נשקע, והתקיים כל העולם.

ואם תאמר, אם כך שבאותו מקום שורים חיים, למה לא נבנה שם בית המקדש לתת חיים ליושביה? אלא כאן במקום הזה התקיים משום אות אחת ששורה עליו. בבית המקדש כל האותיות כלן שורות בו, ובהם נברא הוא לבדו כמו שכל העולם.

ועוד, שהארץ הקדושה (בית המקדש) נותנת חיים וכפרה וכפרה ליושביה באותו העולם, ומקום זה לא כף - נותן חיים לאותו מקום בעולם הזה, ולא בעולם הבא. ובית המקדש בהפך משם, משום שיש חלק לישראל באותו עולם, ולא בעולם הבא. ולכן עומד בית המקדש לכפר חטאים ולזכות את ישראל לעולם הבא.

בא וראה, טי"ת אור של חיים בכל מקום, ולכן פתח בה הכתוב פי טוב, שכתוב (בראשית א) וַיֵּרָא

בְּרִיךְ הוּא דַי יִסְתִּים בְּיו"ד, אֲשֶׁתֶּאֱרַת אֶת ט' בַּלְחֻדְהָא) **בְּהוּא דוּכְתָא**, (דף קנ"ב ע"א) **תְּלִיא בְּאוּרָא, כִּיּוֹן דְּאָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דַי יִסְתִּים בְּיו"ד, אֲשֶׁתֶּאֱרַת אֶת טי"ת בַּלְחֻדְהָא תְּלִיא בְּאוּרָא עַל גְּבִי הוּא דוּכְתָא:** טי"ת, אִיהוּ אֶת, דְּנִהִירוּ חִיין, בְּגִין כֵּן, מְאֵן דְּחִמֵי טי"ת בְּחֻלְמִיהָ, סִימְנָא טָבָא הוּא לִיָּה, וְחִיין אֶתְתְּקֵנוּ לִיָּה. וְעַל דָּא בְּגִין דְּהוּא ט' תְּלִיא עַל גְּבִי הוּא אֶתְר, לָא שְׁלֵטָא בֵּיה מוּתָא.

כַּד בְּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְקִימָא עֲלֵמָא, זְרִיק חַד צְרוּרָא גּוּ מִיָּא, גְּלִיף בְּרֻזָּא דְשִׁבְעִין וְתַרְיֵן (נ"א דכ"ב) אֶתְוּוֹן, וּמִתְמָן שְׁאָרֵי לְמִיָּהָ הוּא צְרוּרָא, וְלָא אֲשַׁכַּח אֶתְר לְאֶתְקִימָא בֵּיה, בַּר אֲרַעָא קְדִישָׁא, (נ"א כ"ב מְקַדְשָׁא) וּמִיָּא הוּוּ אֶזְלִין אֲבַתְרִיָּה, עַד דְּמִטָּא הוּא צְרוּרָא תַּחֲוֹת הַמְּזֻבָּח, וְתָמָן אֲשַׁתְּקַע, וְאֶתְקִיָּים כָּל עֲלֵמָא.

וְאִי תִימָא, אִי הָכִי דְבִהוּא אֶתְר שְׂרִיין חִיִּים, אֲמַאי לָא אֶתְבְּנִי תָמָן בִּי מְקַדְשָׁא, לְמִיָּהָב חִיין לִיתְבְּהָא. אֶלָּא הָכָא בְּהַאי אֶתְר אֶתְקִיָּים בְּגִין אֶת חַד דְּשְׂרִיא עֲלִיָּה. בְּבִי מְקַדְשָׁא כָּל אֶתְוּוֹן כְּלָהוּ שְׂרָאן בֵּיה, וּבְהוּ אֶתְבְּרִי אִיהוּ בַּלְחֻדְוִי, כְּגוּוֹנָא דְכָל עֲלֵמָא.

וְתוּ, דְּאֲרַעָא קְדִישָׁא (נ"א כ"ב מְקַדְשָׁא) יְהִיב חִיין וְכִפְרָה לִיתְבְּהָא בְּהוּא עֲלֵמָא, וְאֶתְר דָּא לָאו הָכִי, יְהִיב חִיין לְהוּא אֶתְר בְּהַאי עֲלֵמָא, וְלָא בְּעֲלֵמָא דְאַתִּי. וּבִי מְקַדְשָׁא בְּהַפּוּכָא מִתְמָן, בְּגִין דְּאִית חוּלְקָא לְיִשְׂרָאֵל בְּהוּא עֲלֵמָא, וְלָא בְּעֲלֵמָא דָּא. וְעַל דָּא קִימָא בִּי מְקַדְשָׁא לְכַפְרָא חוּבִין, וְלְמִזְפֵי לוֹן לְיִשְׂרָאֵל לְעֲלֵמָא דְאַתִּי.

תָּא חֲזִי, טי"ת נִהִירוּ דְחִיין בְּכָל אֶתְר, וְעַל דָּא פִּתַּח בְּהַ קָרָא כִי טוֹב. דְּכְתִיב, (בראשית א)